

Mødet den 18. Januar 1934.

(For lukkede Døre).

Fraværende: P. Busch og K. Moustén.

1. (J. Nr. 613—1933). Indstilling fra Politimesteren til Besættelse af en ledig Politibetjentplads.

Følgende alfabetiske Indstilling forelaa:

- 1) Handelsmedhjælper J. J. Buur, Aarhus.
- 2) Bogholder Otto Dahl, Aarhus.
- 3) Mekaniker W. Bjerregaard Nielsen, Aarhus.

Holger Eriksen foreslog paa den socialdemokratiske Gruppens Vegne at vælge Bjerregaard Nielsen, som man ansaa for den bedst kvalificerede.

J. Chr. Møller vilde anbefale at ansætte Buur, som havde været indstillet 4 Gange. Politimesteren vilde gerne have ham ansat, og han var den bedst kvalificerede.

Alexander Jensen gjorde opmærksom paa, at Indstillingen var alfabetisk og ikke efter Kvalifikation.

Borgmesteren bemærkede, at ogsaa Bjerregaard Nielsen havde været med tidligere; han var udlært Mekaniker, og det kunde have Betydning. Buur kunde maaske komme med senere.

J. Chr. Møller kunde gaa med dertil, hvis man havde nogen Sikkerhed for, at Flertallet senere vil stemme paa Buur; ellers ønskede Tale-
ren Afstemning.

Holger Eriksen svarede at Flertalsgruppen ikke kunde afgive noget bestemt Tilsagn.

Ved Afstemning ansattes Bjerregaard Nielsen med 13 Stemmer mod 6.

2. (J. Nr. 121⁴²—1933). Andragende fra Kleinsmed Th. P. Hansen om Statsbyggelaan til en Ejendom Geysersgade Nr. 6.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke anbefales.

3. (J. Nr. 46²⁰—1933). Skrivelse fra Stiftamtet angaaende Sagen om Odderbanens Overtagelse af Omnibusruten Odder—Norsminde—Aarhus.

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Efter det i Sagen oplyste, at Rutebilejer Bruno er blevet fradømt Kørekortet for 1 Aar, kan Udvalget anbefale, at Hads—Herreds Banen overtager Ruten til Vurderingspris eller til en fast Pris af 7000 Kr. uden Forpligtelse til at ansætte Rutebilejer Bruno.«

Tiltraadtes.

4. (J. Nr. 633—1933). Andragende fra Arrestforvarer Holm om Forhøjelse af Forplejningspenge.

Udvalget for Ting- og Arresthuset indstiller, at Forplejningspengene forhøjes med 10 Øre til 1,10 Kr. pr. Arrestdag.

H. J. B a d e n oplyste, at der for en Tid siden kom en Forordning fra Justitsministeriet om Forplejning af Arrestanter, og hvis den skulde følges, vilde det blive en betydelig Merudgift. Udvalget havde skrevet til Ministeriet derom og meddelt det nuværende Reglement, og det syntes, som om man havde slaaet sig til Ro dermed. Forplejningen var dog steget noget paa Grund af

Prisstigning paa forskellige Fødevarer, hvorfor Udvalget foreslog Forhøjelsen.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 525—1933). **Andragende fra fhv. Politibetjent Husted om Tillæg til hans Pension.**

Lønudvalget indstiller, at der for Tidsrummet 1. Januar 1934 til 31. Marts 1935 ydes Andrageren en Understøttelse paa 500 Kr. aarlig uden Dyrtidstillæg.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 18—1933). **18 Ansøgninger om Fritagelse for Hundeafgift.**

Der forelaa Andragende fra følgende:

J. Sørensen, Marselisborg Allé 3 a for N. C.

Sørensen, Fuglsangs Allé 11.

Peder Pedersen, Rostrupvej, Have Nr. 8.

M. Chr. Laursen, Munkegade 38.

Martinus Jensen, Træhus »Aakra«, Trøjborgvejs Forl.

Oscar E. Thomsen Christensen, Tromsøgade 6.

Fru E. Kronvold, Spanien 57, St.

F. S. Storegaard, Sjællandsgade 23.

Arbmd. Søren Andersen, Huset »Fred«, Laurvigsgade.

Marie Jørgensen, Haveselskabet »Ares«, Nr. 39, Brendstrupvej.

Nielsine Jensen, Klostergade 58.

ps. Overportør S. P. Godsk, Montanagade 43.

Børstenbinder K. A. Mikkelsen, Fiskergade 48-50.

Kristian Jensen, Anholtsgade 7.

Jens Nielsen, Mindegade 15.

Niels Rasmussen, Sjællandsgade 12.

H. Hansen, Ole Rømersgade 5.

Johanne Petersen Dick, Fiskergade 67.

Paul Svendsen, Ny Munkegade 68.

B o r g m e s t e r e n henstillede at bevilge Andragenderne, da det drejede sig om ældre enlige Mennesker. Der var gjort opmærksom paa, at disse Fritagelser animerede andre til at søge om det samme, og det var maaske rigtigst, at Fritagelserne ikke blev offentliggjort.

J. C h r. M ø l l e r spurgte, om man ikke burde lade disse Andragender passere et Udvalg, f. Eks. Socialudvalget.

B o r g m e s t e r e n havde ikke noget derimod; men Politiet foretog en Undersøgelse af alle Andragernes Forhold, og et Udvalg fik næppe mere ud deraf.

Andragenderne bevilgedes. Det vedtoges at meddele Pressen, at man ikke ønsker disse Bevillinger offentliggjort.

7. (J. Nr. 627—1933). Indstilling fra Socialudvalget om Bevilling af Tillægshjælp til den forskellige Personer tilstaaende Særhjælp.

J. C h r. M ø l l e r antog, Indstillingen var rigtig, men den var meget lidt oplysende, idet der blot var opført en Række Navne; og der stod intet om Hjælpens samlede Beløb eller Maksimum for de enkelte. Taleren vilde henstille, at man fremtidig ved saadanne Indstillinger giver lidt flere Oplysninger.

C h r. N i e l s e n svarede, at det vilde blive et meget stort Arbejde, hvis der skulde gives Uddrag af alle Ansøgninger. Byraadet kunde selvfølgelig faa alle Ansøgningerne sendt ned, men Medlemmerne ønskede næppe at gennemgaa disse. I Udvalget fandtes der jo Folk fra begge Sider, og naar de var enige, var det en vis Garanti for Byraadet. Det var forøvrigt tvivlsomt, om Udvalget var pligtigt til at opgive Hjælpens Størrelse.

J. R. F a n g e r pegede paa, at det drejede sig om en Hjælp, som Byraadet skal tage Bestemmelse om, og for at vedtages skal $\frac{2}{3}$ af Medlemmerne stemme derfor. Men saa maatte Byraadet ogsaa kunne kræve lidt Besked om, hvad der skal vedtages, for den foreliggende Indstilling sagde absolut intet.

C h r. N i e l s e n svarede hertil, at saadanne Oplysninger betød ikke ret meget, for Byraadet skulde kun tiltræde det første Gang; de følgende Gange havde Udvalget Ret til selv at bestemme om Hjælpen. Her var Tale om kronisk syge o. lign., som nødvendigvis maatte have denne Tillægshjælp.

U n m a c k - L a r s e n fandt, at det vigtigste var, at Udvalget var enigt om Indstillingen, og det var en enstemmig Indstilling, der forelaa her. Man kunde selvfølgelig opføre Grunden for hver enkelt Vedkommende, men det vilde blive et meget stort Arbejde, og som Regel vilde Udvalget vel blot anføre, at der foreligger særlige Forhold, hvorfor man har skønnet, at de bør have Hjælpen. Det vilde vist føre for langt ud, hvis Byraadet skal til at drøfte alle Ansøgernes Forhold; men der var jo ikke noget i Vejen for, at Udgiften kan opgøres og paaføres Indstillingen.

J. R. F a n g e r mente, at Vedtagelsen kun kunde gælde for den ene Gang, og hvis der senere skulde ydes Tillægshjælp, maatte det igen til Byraadet.

C h r. N i e l s e n hævdede, at Byraadet skal give Tilladelse til, at den forsikringsmæssige Grænse maa overskrides, og naar det var sket en Gang, havde Udvalget Ret til at bevilge vedkommende Hjælp de følgende Gange.

B o r g m e s t e r e n antog, at Udvalget nøje gennemgik alle Ansøgninger og foreslog det, som de fandt forsvarligt. Naar saa Udvalget var enig derom, maatte man vist være tilfreds dermed. Det vilde føre for vidt, hvis Byraadet skal kontrollere de enkelte Afgørelser.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 619 – 1933). Opsigelse fra Frk. Ina Hansen af hendes Stilling som Tandlæge ved Skoletandklinikken fra 1. April 1934.

Toges til Efterretning.
